

var muligt at gøre det, nemlig ved Hjælp af de fri Fattiggassers Tilskud for at undgaa de direkte kommunale Tilskud, da de vilde medføre Fattighjælps Virkninger. Jeg er af den Mening, at den fri Fattiggasse ikke er bestemt til Brug for Indlæggelse af tuberkuløse, skrofuløse osv. paa godkendte Anstalter, men at den jo snarere eller nærmest var bestemt til at afhjælpe øjeblikkelig Trang til Undgaaelse af Fattigvæsenet, saa at det maaske kunde være rigtigere at tilstaa Kommunerne denne Ret paa den her foreslaaede Maade. Der er blevet gjort gældende, at, inden vi fik Loven af 9de April 1891, har det været Praksis, at der var Adgang til at yde Hjælp til disse Personer af Kommunekasserne uden Fattighjælps Virkninger, men at der i den Henseende ved Loven af 9de April 1891 § 61 maa siges virkelig at have fundet en Indskrænkning Sted i, hvad der var gældende tidligere til Trods for, at Loven paa mange andre Punkter indeholder Udvidelser og i det hele taget er en meget liberal Lov. Dette har jo ogsaa gjort, at jeg har ment at turde anbefale dette høje Ting at gaa ind paa de Ønsker, der i den Henseende saa stærkt og saa enstemmigt ere blevne udtalte fra det andet Tings Side. Med disse Udtalelser skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget i den foreliggende Form til Tingets Vedtagelse.

C. C. Andersen: Jeg ønsker at udtale min Glæde over den Udvidelse, som det foreliggende Forslag har modtaget i det andet Ting, ligesom jeg ogsaa ønsker at bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han har kunnet tiltræde disse Bestemmelser, som udvide Loven til ogsaa at omfatte de tuberkuløse Sygdomme. Denne Bestemmelse vil vel ikke kunne komme fuldt ud til sin Ret i Øjeblikket, idet der vel ikke kan siges at være tilstrækkelig Plads paa de Statsanstalter, som man har, til der at modtage de Mennesker, som lide af tuberkuløse Sygdomme, og man ej heller har tilstrækkelig af Staten godkendte Anstalter, men man maa nære det Haab, at de Bestræbelser, som for Tiden ere oppe baade inden for og uden for Rigsdagen, og som have til Formaal at søge at faa oprettet Sanatorier og Helbredelsesanstalter for disse Syge, maa føre til positive Resultater, saaledes at man i Fremtiden staa mere forberedt paa at kunne modtage alle de Mennesker, der lide af tuberkuløse Sygdomme og skaffe dem den Helbredelse, de saa haardt trænge til. Jeg vil derfor med disse Par Ord paa det var-

meste anbefale dette Forslag til det høje Tings Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 45 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 11te Februar 1863 angaaende Begunstigelser i Henseende til Brugen af stempelt Papir og i Lov af 28de Maj 1880 om Spare- og Laanekasser.

Forhandlingen genoptoges.

Johnsen: Naar det ved Lovforslaget tilsigtes at værne om Sparekassernes Soliditet, — og det er formentlig Hovedformaalet med Lovforslaget, — da fortjener dette Anerkendelse, idet det jo er af afgørende Betydning for Sparekassernes heldige Virken, at de yde den mest betryggende Sikkerhed for de betroede Midler, saa at der med Grund af Befolkningen kan næres Tillid til dem. Dette, at Sparekasserne yde fuld betryggende Sikkerhed i enhver Henseende for de Midler, der betros dem, maa, lige som det oprindelig var Tilfældet, da Sparekasserne kom frem, stilles i Forgrunden ved Kassernes Ledelse, og naar man i Tidens Løb enkelte Steder er kommen ind paa en mere forretningsmæssig Maade ved Kassernes Bestyrelse, ved at lægge Vægt i særlig Grad paa den Gevinst eller Fortjeneste, der kan have Administration af en Sparekasse, kan der vel nok være nogen Føje til at søge at hindre en for stærk Udvikling i den Retning, for saa vidt det kan ske ved Foranstaltninger der ikke i andre Henseender virke uheldig. Den Vej, Lovforslaget gaar, at fastsætte en Maksimalrente, som alle Sparekasser og Bankinstitutter, der ville nyde godt af Stempelbegunstigelsen, maa rette sig efter, vil vistnok kunne bidrage til at komme den Konkurrence tillivs, der enkelte Steder er opstaaet mellem Sparekasser og Banker og mellem disse Institutter indbyrdes, Konkurrence ved, at den ene byder